

тѣхъ предложили му бѣха, на други нѣкои случаи, да му спомогнать, а онъ нерачи нищо да поемне; сега обаче намыслилъ бѣше за да ся ползува отъ това. Онъ такожде желяше да сполучи нѣкоего путешественника за да содружи дщера му поне на первы-те нейны ступки, излжгася обаче на тая двойна надежда.

Какъ да е Прасковія барзаше да трагне. Всичкій-атъ имотъ на семейство-то составлявшеся отъ една сребарна карбовна. Послѣ като напраздно ся трудиха да умножатъ това малко количество, опредѣлиха споредъ желаніето на путешественница-та, день-атъ на прескорбно-то раздѣленіе да быде на 31 Августа, праздникъ положеніе Богородици. Абіе като посело-то ся разчу, всѣте нейни познайници дойдоха да я видятъ, повече отъ любопытство побудени, нежели отъ истинно едно участіе. Въ мѣсто да ѝ помогнатъ или да я убодрятъ на нейно-то предпріятіе, всѣ вообщѣ укоряваха баща ѝ зацото ѝ далъ изволеніе да трагне. Оныя кои-то можаха да ѝ принесатъ нѣкоя помощъ говоряха за злосчастни-те обстоятелства кои-то често запрещаватъ и най добри-те пріятелы да си спомагатъ единъ другому кога-то е нужда; и, вмѣсто пристояніе и утѣшеніе, кои-